

ที่ นร ๑๐๑๑/๗ ๒๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติwan พ.จ.ก.ค.น.ทบ.รี ๑๐๐๐

๙๙/ มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่อง กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญอกราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนิมิตไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน (เวียนกรหรง กรม จังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญอกราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนิมิตไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล พ.ศ. ๒๕๕๖

ด้วย ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญอกราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนิมิตไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล พ.ศ. ๒๕๕๖ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๔๙ ก วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ แล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

นาย พ.ร.ส. ๗

(นายนพพิกร กาญจนะจิตร)

เลขอิการ ก.พ.

สำนักงานทรัพยากรวัตถุ
โทร. ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๒๘
โทรสาร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๒๕

สำเนาถูกต้อง

๑๗ - ๑๘

(นางสาววรรณ คุณธรรม)
นิติกรชำนาญการพิเศษ

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญอุகิจราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป
หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดน
ไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ.
โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ
เหตุทดสอบตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเพรษเหตุดังต่อไปนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ
สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องให้ผู้นั้นมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้ง¹
และแสดงพยานหลักฐานของตน

- (๑) ขาดคุณสมบัติทั่วไปเนื่องจากไม่มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๓๖ ก. (๑)
- (๒) มีลักษณะต้องห้ามเนื่องจากดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๓๖ ข. (๑)
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๓๖ ข. (๖)
- (๔) ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง²
แล้วเห็นว่ามีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๓) หรือ (๔) เพราะ
เหตุดังกล่าว แล้วแต่กรณี

ຂ້ອ ๓ ເມື່ອມີກຣນີທີ່ຈະຕ້ອງສ້າງໃຫ້ຂໍາຮາກພລເຮືອນສາມັ້ນຜູ້ໄດ້ອອກຈາກຮາກພລເພື່ອຮັບບໍາຫັນຈະບໍານານູ່
ເຫດຫຼຸດແຫນ່ານາມກູ້ຫມາຍວ່າດ້ວຍບໍາຫັນຈະບໍານານູ່ຂໍ້ຮາກພລ ເພຣະເຫດຸດັ່ງຕ່ອນໄປນີ້ ໃຫ້ຜູ້ບັງຄັບບໍ່ຜູ້ຫຼືມີອຳນາຈ
ສ້າງບຽງຈຸຕາມມາຕາຮາ ๕๗ ສ້າງແຕ່ງຕັ້ງຄອນກຮມກຮມຂັ້ນຄອນທີ່ເພື່ອທໍາກຮມສອບສວນໂດຍໄມ້ຫັກຫ້າ

(១) ຂັດຄຸນສນົບຕີທີ່ໄປເປົ້າໂຈນຈາກໄໝ່ເລື່ອນໃສໃນກຮມກຮມຂັ້ນຄອນທີ່ພຣມກາຫຼັກທີ່
ທຮງເປັນປະມຸຫາຕາມມາຕາຮາ ៣៦ ກ. (៣)

(២) ບໍ່ຍ່ອນຄວາມສາມາດໃນອັນທີ່ຈະປົງປັດຫັນທີ່ຮ່າກພລ ບກພຮ່ອງໃນຫັນທີ່ຮ່າກພລ ທີ່ປະພຸດຕິຕະ
ໄມ້ເໜັນສົມກັບຄຳແໜ່ງຫັນທີ່ຮ່າກພລຕາມມາຕາຮາ ៣០ (៦)

ກຮມສອບສວນຕາມວຽກຄອນທີ່ຈະປົງປັດຫັນທີ່ຮ່າກພລ ໄທ້ນໍາຄວາມໃນມາຕາຮາ ៥៥ ວຽກທີ່
ແລ້ມມາຕາຮາ ៥៥ ວຽກສອງ ມາໃຫ້ບັງຄັບໂດຍອຸໂລມ

ຂ້ອ ៤ ເມື່ອມີກຣນີທີ່ຈະຕ້ອງສ້າງໃຫ້ຂໍາຮາກພລເຮືອນສາມັ້ນຜູ້ໄດ້ອອກຈາກຮາກພລເພື່ອຮັບບໍາຫັນຈະບໍານານູ່
ເຫດຫຼຸດແຫນ່ານາມກູ້ຫມາຍວ່າດ້ວຍບໍາຫັນຈະບໍານານູ່ຂໍ້ຮາກພລ ເພຣະເຫດທີ່ມີກຣນີຖຸກສອບສວນວ່າກຮມທີ່ມີດົວນິຍ
ອໍຍ່າງຮ່າຍແຮງຕາມມາຕາຮາ ៥៥ ແລ້ວຜົດກຮມສອບສວນໄໝ່ໄດ້ຄວາມແນ່ໜັດພວທີ່ຈະຟັງລົງໄທໝາມມາຕາຮາ ៥៥ ວຽກທີ່
ທ້າກຜູ້ບັງຄັບບໍ່ຜູ້ຫຼືມີອຳນາຈສ້າງບຽງຈຸຕາມມາຕາຮາ ៥៥ ເທິນວ່າມີມີລົບທິນຫຼືມີມ້ວ່າມອງໃນກຣນີທີ່ຖຸກສອບສວນ
ຄ້າໃຫ້ຮ່າກພລຕ່ອງໄປຈະເປັນກຮມເສີ່ຫາຍແກ່ຮ່າກພລ ໄທ້ສ້າງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຮາກພລຕາມມາຕາຮາ ៣០ (៧)
ໂດຍໃຫ້ນໍາມາຕາຮາ ៥៥ ວຽກສອງ ມາໃຫ້ບັງຄັບໂດຍອຸໂລມ

ຂ້ອ ៥ ກຮມສ້າງໃຫ້ຂໍາຮາກພລເຮືອນສາມັ້ນຜູ້ໄດ້ອອກຈາກຮາກພລຕາມກູ້ ກ.ພ. ນີ້ ໄທ້ທຳເປັນຄຳສ້າງ
ຮະບຸເຫດແໜ່ງກຮມສ້າງໃຫ້ອອກຈາກຮາກພລ ຮະບຸວັນທີ່ຈະໄທ້ອອກຈາກຮາກພລເຊື່ອຕ້ອງເປັນໄປຕາມຮະບຶນ ກ.ພ.
ວ່າດ້ວຍວັນອອກຈາກຮາກພລຂອງຂໍ້ຮາກພລເຮືອນສາມັ້ນ ຮຸມທັງທັນແຈ້ງສີທີ່ແລະຮະຍະເວລາໃນກອງອຸທອຣນີໄວ້
ໃນຄຳສ້າງນັ້ນດ້ວຍ

ເມື່ອໄດ້ມີຄຳສ້າງຕາມວຽກທີ່ຈະແລ້ວໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖຸກສ້າງໃຫ້ອອກຈາກຮາກພລທ່ານພາຍໃນເຈັດວັນ ນັບແຕ່
ວັນທີ່ມີຄຳສ້າງໃຫ້ອອກຈາກຮາກພລ ແລ້ວໃຫ້ຮ່າຍງານ ອ.ກ.ພ.ກະທຽວ ທີ່ກ.ພ. ແລ້ວແຕ່ກຣນີ ພາຍໃນສົບທ້າວັນ
ນັບແຕ່ວັນທີ່ມີຄຳສ້າງໃຫ້ອອກຈາກຮາກພລ

ຂ້ອ ៦ ໃນກຣນີທີ່ມີກຳນົດຕໍ່ເນີນກຮມເພື່ອສ້າງໃຫ້ຂໍາຮາກພລເຮືອນສາມັ້ນຜູ້ໄດ້ອອກຈາກຮາກພລ ເພື່ອຮັບ
ບໍາຫັນຈະບໍານານູ່ເຫດຫຼຸດແຫນ່ານາມກູ້ຫມາຍວ່າດ້ວຍບໍາຫັນຈະບໍານານູ່ຂໍ້ຮາກພລ ເພຣະເຫດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້
ໃນກູ້ ກ.ພ.ນີ້ ກ່ອນວັນທີ່ກູ້ ກ.ພ.ນີ້ໃຫ້ບັງຄັບ ແຕ່ຢັ້ງໄໝ່ແລ້ວເສົ້ງ ໃຫ້ຄົງດໍາເນີນກຮມຕ່ອງໄປຕາມຫລັກເກມ໌ແລະ
ວິຊີກຮມທີ່ໃຫ້ບັງຄັບອູ້ໃນຂອນນັ້ນ ແລ້ວເມື່ອໄດ້ມີຄຳສ້າງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຮາກພລແລ້ວໃຫ້ດໍາເນີນກຮມຕາມມາຕາຮາ ៣០
ວຽກສາມ ຕ່ອງໄປ

ໃຫ້ວິໄລ ວັນທີ່ ៣០ ພັດທະນາ ພ.ສ. ២៥៥៦

ພົກສະເໜີ ເພີ້ມກູ້ຈານ

ຮອງນາຍກົດມູນຕີ

ປະທານ ກ.ພ.

หน้า ๖

เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๔๙ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๗ มิถุนายน ๒๕๕๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย ก.พ.ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดสอบตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ (๓) กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม มาตรา ๑๑๐ (๖) กรณีหย่อนความสามารถบกพร่องในหน้าที่หรือประพฤตินไม่เหมาะสม มาตรา ๑๑๐ (๗) กรณีมีผลลัพธ์หรือมัวหมอง และมาตรา ๑๑๐ (๘) กรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย ก.พ. ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ โดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของทางราชการ และเป็นหลักประกันความเป็นธรรมแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎหมาย ก.พ. นี้